Vilde Sandve Alnæs - I stemt jord

Med sin nysgjerrighet for fiolinens uendelige klanglige muligheter gir Vilde Sandve Alnæs ut sitt første album med egen musikk for solofiolin - I stemt jord. I soloarbeidet utfordrer og utforsker hun de tekniske, klanglige og musikalske mulighetene til en akustisk fiolin; Flersjiktige teksturer, virtuos klangbehandling og fuglesang flettes på finurlig vis sammen.

Alnæs utfordrer fiolinens begrensninger og dykker ned i hva som skjer når hun når grensene av sin egen fiolinteknikk. Hva skjer når du mister fysisk kontroll over instrumentet ditt - når du gir slipp på de tingene du har lært å kontrollere?

Musikken beveger seg mellom det luftige og skjøre, det lyse og lekne, samtidig som den er insisterende, sårbar og har en sterk motstand i seg.

I stemt jord ble produsert av den allsidige og anerkjente musikeren og komponisten Anja Lauvdal. Med hennes innspill ble innspillingen og arbeidet i etterkant både utforskende og inspirerende. I stemt jord ble spilt inn i Anja og Christian Winther sitt nydelige studio, To Furuer, på Nesodden. De rolige omgivelsene, sammen med Anja sin lekne og avslappede tilstedeværelse, ga trygghet og selvtillit slik at musikken kunne få utfolde og utvikle seg i den retningen den ville.

Vilde Sandve Alnæs sitt hovedprosjekt de siste 15 årene har vært duoen Vilde&Inga, sammen med kontrabassist og komponist Inga Margrete Aas. De har sammen gitt ut tre album på plateselskapene ECM og SOFA. I tillegg til å improvisere og spille sin egen musikk bestiller de nye verk og tar del i interdisiplinære samarbeid. Alnæs spiller også i samtidsmusikkensemblet Aksiom, sammen med en gruppe musikere med bakgrunn fra klassisk musikk, jazz, impro og samtidsmusikk. Hun har også vært med fra oppstarten av kammerorkesteret Ensemble Allegria. For tiden spiller Vilde Alnæs også med Sidsel Endresen, Christian Wallumrød og Jan Martin Gismervik.

I stemt jord

av Vilde Sandve Alnæs

I stemt jord
I vegg og i ved
Witnesses of human behavior
Eviggrønn
Holders of time
Oliven
Vente og ikke se
Movements from within a tree
De går med sjela i hånda
I en tid hvor vi ikke finnes
Ta meg inn i blikket ditt

Musikk blir ikke laget i et vakuum - den blir laget i tid og rom. Det som skjer i, og kjennetegner denne tiden, påvirker hva vi skaper. Albumet '**I stemt jord**' består av min egen musikk for solo fiolin og ble til i løpet av årene 2023-26. Dette har vært år preget av stor uro og alvorlige kriser, hvor det har blitt begått ekstrem vold direkte rettet mot barn. I løpet av disse årene ble jeg selv mamma to ganger.

Noen av titlene på albumet er inspirert av det palestinske folket og landet deres. I 2013 underviste jeg ved Edward Said nasjonale musikkonservatorie i Palestina, en opplevelse som satte dype spor. Det gjorde sterkt inntrykk å se ekstrem urettferdighet og brudd på folkeretten på nært hold, og å møte palestinere, som – til tross for okkupasjon og undertrykkelse – likevel klarer å være de mest elskverdige og gjestfrie menneskene jeg noensinne har møtt. De gir meg håp.

Jeg inspireres av mennesker som fortsetter å fortelle sannheten, og som snakker høyt når de ser urettferdighet. Motstand er å fortsette å skape og å fortelle din egen sannhet, gjennom musikk og

kunst, samtidig som vi virkelig lytter til hverandre med et ønske om å forstå. Det er å fortsette å gjøre det som er viktig og riktig, selv om man **går med sjela i hånda**[1] hver dag.

Mens jeg jobbet med formen og titlene på albumet, ble det tydelig for meg hvor mye verdens tilstand og det å bli mamma hadde påvirket meg i den kreative prosessen. Ikke direkte mens jeg improviserte fram og komponerte musikken, men ved å skape og leve i denne tiden.

Å være gravid og bli mamma har vært en sårbar, formende og utviklende del av livet mitt. Jeg måtte akseptere kroppens nye grenser. Jeg var mer sensitiv enn vanlig, og jeg hadde ikke kapasitet til å virkelig ta inn hva som skjedde i verden - eller å aktivt gjøre noe. Når jeg ikke kunne engasjere meg, og få utløp for alt sinnet og sorgen, begynte jeg å føle meg nummen.

Så kom disse to små menneskene inn i den virkelige verden - og alt i livet ble forandret. Men sinnet og sorgen ble ikke mindre av å kjenne på den store kjærligheten og alle bekymringene en liten baby kan vekke.

Da jeg endelig hadde kapasitet til å kunne skape noe eget igjen, skjedde det noe, energien skiftet fra nummenhet til handling. Det kan føles uviktig og meningsløst å bruke tiden sin på å skape musikk eller kunst, alene, i en tid hvor så mange store samfunnsspørsmål føles viktige. Allikvel, håp er det du gjør[2], som Marthe Valle og Hanne Lossius skriver.

Når jeg spiller fiolin utforsker jeg ofte den fysiske motstanden som oppstår mellom kroppen og instrumentet. Når man står i motstanden over tid og fortsetter å insistere, så skjer det noe. Vi *må tørre* å utfordre undertrykkeren og okkupanten - for alle våre barns fremtid. Når vi ikke klarer å beskytte de aller minste og mest sårbare av oss - hvem er vi da? Hvordan vil verden være om 20 år hvis vi hver dag velger å **vente og ikke se**[3]**?**

---

[1]Ambulansearbeider på Gaza, Dagsrevyen våren 2025. Tittelen er også inspirert av den palestinske fotojournalisten Fatma Hassona (1999-2025) i filmen *Put your soul on your hand and walk.*

[2] *Håp er det du gjør - Historier fra Palestina og de greske flyktningleirene* - bok av Hanne Lossius og Marthe Valle.

[3] Vente og ikke se er lånt fra novellesamlingen *Vente og ikke se* av Tor Ulven

Eviggrønn refererer til oliventrærne, alltid grønne. De er et symbol på motstand og håp. Trærne har vært **'witnesses of human behavior'**[4], noen av dem i tusenvis av år. De er '**holders of time**[5]**'.** Oliventrærne i Palestina blir i dag røsket opp av jorda av bosettere som ulovlig okkuperer landet. Tusenvis av år med levende organismer blir borte - og de kan aldri komme tilbake.

Det vil komme **en tid hvor vi ikke finnes.**

Vi er her nå. Kan vi stemme jorda sammen?

Ta meg inn i blikket ditt[6]**.**

Lytt! Skap!

[4] Inspirert av en instagrampost av Jannik Abel, mens hun var i Palestina.
[5] Inspirert av en instagrampost av Jannik Abel, mens hun var i Palestina.
[6] Sitert fra en diktsamlingen *En uendelig holdbarhet* av Torunn Borge.